

[Else-Merete Ross.]

minister om fortsat at fremme tjenestetidsnedsættelsen mest muligt. Det er ikke blot antallet af værnepligtige, der årligt indkaldes til forsvaret, som fastsættes af den højtærede forsvarsminister, men det er også bestemmelserne vedrørende uddannelsen. Det er en udmærket ordning, at personel med videregående teknisk uddannelse eller anden særlig uddannelse i mange tilfælde kan anvendes under militærtjenesten i overensstemmelse med deres uddannelse, så at den enten yderligere udbygges eller holdes ved lige.

Da jeg bor i retning af en kaserne, giver jeg ofte soldater et lift og benytter altid lejligheden til at spørge dem ud om deres tjeneste. Mit indtryk er, at de unge, der beskæftiges med arbejde, som har tilknytning til deres civile fag, eller som får lært noget, de kan bruge senere i det civile liv — f. eks. blot det at køre lastvogn — er mere tilfredse end de andre. Så godt som alle siger, at de første 4-6 måneder, hvor de lærer noget nyt, går godt, men at de i den resterende tid lærer for lidt, og derfor bliver tjenesten så triviell. De vil gerne have et tydeligt formål med uddannelsen, også i den sidste del af tjenestetiden. De fleste er tilfredse med civilundervisningen, men synes ikke, de får tilstrækkeligt af den. Jeg ved, at der gives mange penge til civilundervisningen, og det synes jeg er helt rigtigt. Mange af de unge har behov for en undervisning eller en uddannelse, der kan supplere, hvad de før har lært, eller bringe dem videre. Undervisningen tjener derfor på én gang samfundets og de unges interesser. Men har civilundervisningen overalt så gode vilkår, som den burde have? Er der alle vegne den gode vilje til at gennemføre civilundervisningen og forståelse af den store opdragende og oplysende betydning, som denne undervisning kan have, når dens muligheder udnyttes fuldt ud? Jeg har i hvert fald hørt, at det ikke er tilfældet. Det radikale venstre ønsker stærkt, at vilkårene for civilundervisningen overalt gøres så gode som overhovedet muligt.

Angående uddannelsesmulighederne for det frivillige mandskab vil jeg gerne vide, hvilke uddannelsesfelter der bliver godkendt som lærepladser inden for forsvaret. Jo flere uddannelsesfelter der godkendes,

des større vil vel antallet af frivillige i forsvaret blive. Da mit parti tillægger frivillighedsprincippet stor betydning, er vi naturligvis interesserede i, at der tilbydes uddannelse på så mange felter som muligt for at stimulere den frivillige tilgang.

Til sidst vil jeg gerne spørge, hvordan det går med de forhandlinger, som den højtærede minister tidligere — som svar på et spørgsmål her i tinget — har fortalt fandt sted angående oprettelsen af et permanent dansk FN-beredskabskompagni: vil et sådant kompagni snart blive en realitet?

Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

O. Mathiasen: Flere af de ærede ordførere har talt om nogle af de ændringer i lovforslaget, som i bemærkningerne kaldes af mere betydende karakter. Det forekommer mig, at disse ændringer i hvert fald ikke er af revolutionerende art, som f. eks. når for eftertiden fenrikker og overfenrikker skal betragtes som officerer af specialgruppen, og at dette fører med sig, at disse fenrikker får distinktioner, som i princippet svarer til officersgruppens; dog skal det — for at man ikke skal tage fejl — være sådan, at fenrikkernes gruppeafmærkning, som det står i bemærkningerne til lovforslaget, består af de pågældendes tjenestegrensmærker anbragt over rundgående snore uden øje; særlig revolutionerende er det vel heller ikke, at man indfører 2 nye grader i lovforslaget; det drejer sig om det svære begreb, der hedder seniorsergenter, og det både af første og af anden grad. Endelig er der i § 3, stk. 2 b 1, den ændring, at en kaptajn nu skal hedde major, og at en kaptajnløjtnant skal være kaptajn; der skal ikke ske nogen ændring i de pågældendes arbejdsområder, men der står i bemærkningerne, at disse betegnelser indføres alene af hensyn til det danske militære samarbejde i NATO.

Vi kan sige om disse ændringer af såkaldt mere betydende karakter, at de ikke giver nogen i min gruppe sjælelige anfægtelser. Vi har den opfattelse, at forsvarrets slagkraft af den grund hverken bliver større eller mindre. Men vi har måske nok en lille betænkelighed, for vi kunne spørge: hvil-